

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs III. Pulchra es amica mea, suavis & decora sicut Ierusalem:
terribilis vt castrorum acies ordinata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

entibus, quanti sit apud Deum me-
titi vita sanctitati & honestati obe-
diens ostendat.

Dilectus pascitur in- ter lilia,
quia mun- da cogita-
tionē & o-
perationē
delestatur.
Qualis verò Dilectus? qui pasci- tur, inquit, *inter lilia,* hoc est, mun- dā cogitatione & operatione de- lestatur, non quod ei aliquid ex ac- cidenti accrescat, qui nullum vn- quam recipit augmentum vel de- trimentum, cum semper in vnā ea- demq; essentia & proprietate in- commutabilis permaneat, sed quod per aliquem modum locutio- nis à creatura translatum, affectus bonitatis eius exprimatur, erga eos quos sua dilectione & gratia digna- tus fuerit. Pasci namq; dicitur, quando in mente cuiusq; quam sua gratia inhabitat, virtutum profe- etus augetur.

Canticum quod lau- des Spon- sae contine- oto parti bus velut oto decur- rit vocibus.
modo insonuit mihi vox huius di- lecti? cantico certe suavi, cantico non mediocriter attendendo, mo- do quidem octo chordo, sed in sin- gulis chordis propter vim cuiusq; soni proprio theoremate insigniter hoc modo disposito.

VERSUS III.

Pulchra es amica mea, suavis & decora sicut Ierusalem: terribilis ut ca- strorum acies ordinata.

Spectabiliter hic intuerilibet qua- liter præsentis cantici modulatio octo partibus veluti octo decurrit vocibus, ut proprietas eius sym-

phonie quam *Siāzās* Musi di- cunt hic attendatur, cuius ultima Proprietas symphonie vox eadem est, quæ prima, sicut & *Siāzā-* in harum dispositione partium vi- *rov* dere licet, ubi cum prima pars hoc quæ sit modo deponatur, *terribilis ut castrorū acies ordinata*, ultima pars nihilominus eodem modo terminetur, scili- cet, *terribilis ut castrorum acies ordi- nata*.

Sed singulæ partes singulas de- poscunt rationes, quæ hoc modo distinguntur. Prima est, *pulchra es amica mea, suavis & decora sicut Ierusa- lem, terribilis ut castrorum acies ordi- nata*.

Pulchra es, inquit, amica mea, su- uis & decora sicut Ierusalem : pulchra pulchra, sponsa cur suavis & decora sicut Ierusalem : intentione, suavis locutione, decora operatione ac ideo mihi sanctæ a- catur sicut micitiæ inuiolabili fœdere copulâda. Et quomodo ista pulchritudo, vel suauitas, siue decór apparent, sicut Ierusalem. Quid autem Ierusa- lem interpretatur, nisi visio pacis? tres autem qualitates huius visionis sub nomine Ierusalem denotantur: una terrestris, altera spiritua- lis, terria cœlestis; & media quidem ad similitudinem extre- morum constituitur, cum tam- men ipsa sit, primæ supergres- sio, ultimæ verò præparatio. Quomodo autem media ad si- militudinem extremorum con- stituitur? in mente cuiusque sunt virtutes, quasi animæ ci- ues & domestici, quibus op- ponuntur vitia & peccata, quasi ipsius

ipsius animæ hostes amarissimi. Datur autem ei similitudo à terrena pacis visione, ut quomodo ciuitas de vietiis & expulsis hostibus in pace floret, latetur & proficit, ita mens superatis vitiis & peccatis in delectatione virtutum suauiter quiescit, & in Dei gratia pacificè crescit, subiecta carne spiritui, eoq; magis ad diuinitatis contemplationem erigitur, quo minus à terrenis desiderijs impugnatur.

Porrò alteram similitudinem accipit à supernæ pacis visione, sed non omnino comparabilem, quia hæc in ænigmate, illa autem in veritate, ut sicut ibi anima ab omni miseria & labore libera iugiter Deum contemplatoria aspicit charitate, ita hic mens ab omni carnis impugnatione liberata ad eiusdem contemplatiæ vitæ dulcedinem quotidiano proficit incremento. Vnde ista media rectè, ut dictum est, illius vltimæ & æternæ potest esse præparatio, quia per istam peruenitur ad illam: porro primæ est supergredio, quia licet aliqua in eis sit ex ratione similitudo, nulla tamen est in dignitate comparatio, dum illa sit mundanæ pacis momentanea suscep-
tio, ista supernæ æterna speculatio, quæ hic quidem incipit sed ibi perficitur.

Cui ergo istarum trium vi-

sionum pacis pulchritudo dilecta comparatur? si dicamus primæ, quæ erit comparatio carnis ad spiritum, lucis ad te-
nebras, temporis ad æternitatem? si vero dicamus vltimæ, quæ comparatio eius quæ adhuc cum timore tenetur, & illius quæ ab omni timore libera & secura sine fine conceditur. Media ergo comparari potest, ut ista pulchritudo ista suauitas, iste decor ex intimæ pacis visione colligatur, & hæc ibi orientur, proficiant, & maneant, vbi nullæ animum delectationes rerum temporalium fatigant, sed cessante pugna carnis & spiritus, secundum Apostolum, *pax Christi quæ exuperat omnem sensum custodiat corda & intelligentias, in amore contemplatiæ vitae quiescentis.* Pulchra est ergo dilecta, suavis & decora sicut Ierusalem, quemadmodum visio pacatae mentis, quam nulla in quietudinis iniuria, nulla aduersitatis molestia in sanctæ contemplationis iocunditate dis-
turbat.

Quem vero effectum partitur huius contemplationis iocunditas? profecto magnum, quia totam mentem in Dei & proximi charitate succedit, & *Vnde & malignis spiritibus animæ videlicet quibus suæ hostibus: nam subdit, terribilis ut bilis ut castrorum acies ordinata; acies castrorum namq; castrorum quando ita ordinata.*

natur,

Media Ie-
rusalem
habet si-
militudi-
nem pri-
ma & vlti-
ma.

natur, ut ex vnanimitate & concordia exercitus, insimul dispositi, nullus hosti aditus irrumpendi parere possit, tunc profecto ipsi hosti terribilem se ostendit. Vbi autem hosti aditus irrumpendi ex inordinatione exercitus tribuitur, ibi certè nullo modo terribilis videtur.

Charitatis bonum quantum sit.

Sancta ergo Ecclesia siue dilecta Deo anima dum contra malignos spiritus spiritualis certaminis aciem ponit, summopere necesse est, ut per charitatem semper unita atq; constricta, & nunquam per discordiam interrupta inueniatur, quia et si quælibet bona habuerit, si charitas desit, per malum discordiæ locus aperitur in acie, vnde ad ferendum hostis valeat intrare. Antiquus enim hostis neq; castitatem neq; abstinentiam, neq; distributionem terrenarum rerum, si sine charitate fuerint, timet, quia ipse carne non præmitur, vt vel eius luxuria dissoluatur, vel necessitate ipsius consumendo cibo, siue diuiniarum subsidijs acquirendis urgeatur.

Diabolus charitatem timet.

Valde autem charitatem veram, id est amorem humilem, quem sibi fideles vicissim impendunt, timet, & nimis concordiæ eorum inuidet, quia hanc ipsi tenent in terra, quam ipse tenere nolens amisit in cœlo.

Benè ergo dicitur, *terribilis ut castrorum acies ordinata*, quia electorum multitudinem eò maligni spiritus amplius pertimescunt, quo magis eos per charitatis concordi-

am unitos contra se & congregatos aspiciunt.

VERSUS IV.

Auerte oculos tuos, quia ipsi me auolare fecerunt. Capilli tui sicut gress cararum, quæ apparuerunt de Galaad.

*Sc*cunda & tertia pars hoc versu continentur. Dicit ergo. *Auerte oculos tuos à me, quia ipsi me auolare fecerunt:* Quia, inquit, ædificium tuæ mentis à fundamento fraternalè charitatis honestè & utiliter surgit instar Ierusalem, id est visionis pacis, pulchritudinem suam longè ostendens, cogitatione, locutione, & opere; hoc nimis eiusdem ædificij summum & supremum, & quasi quædam conclusio est, *vt in uno consumeretur cubito, videlicet totam intentionem tuam in Dei solius amore constituendo:* vnde & i-stud ô amica adhuc abundantius mea habes ex gratia, vt aliquid de mei potentia & claritate purgatæ mentis penetrare possis subtilitate. Attamen quantum coneris, quantum animi tui acumen prætendas, labor tuus frustratur, quia incomprehensibile & in circumscrip-tum impossibile est aliquo ingenio vel ratione definire.

Auertere oculos à sponsῳ est diuinitatis eius substantiam definere subtiliter cognoscere.

Quia de re *auerte oculos à me*, hoc est noli diuinitatis meæ substantiam velle perfectè cognoscere, quod nulli in hac vita conceditur, quin potius ad te ipsam conuerte-re, & memor esto fragilitatis hu-
manæ: